

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Stoliditatis Iudibrium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Neque absurdum est significatum illud, quod ex vulgi proverbio desumptum est, cum praeclarum venustusque aliquid inchoatum cito deseritur, currentem Asinum pingere. In ore enim omnium est, Asini succusationem parum admodum procedere. Sane legas apud Aelianum, Asinos, eos principiū qui sunt in Mauritania, citatissimo gradu cursum inchoare, parvoque confecto itinere cito deficere, unde neceſſe fit eos ad Equos alligatos resti attrahere. Hinc Trigesius Aristophanicus suum illum scarabeum Asinum appellat: monens scilicet, ne cursu nimium perniciem viam auspicetur, sed paulatim & sensim volet, ut labori sufficere possit, quod longe secius accidit in Indicis, qui quidem, ut idem Aelianus author est, cum iter arripiunt, tardius incedunt, paulatimque progreſſendo feruntur incitati, rapidissimeque gradiuuntur.

STOLIDITATIS LUDIBRIUM. CAP. VII.

Tot autem ea sunt quæ de Asinorum stoliditate traduntur, ut subinde sit ad eam redeundum, quam si apertius Agyptii describere voluerint, animal omnium maxime docile deligebant, simiarum quippe gregem inter quas Asinum vel saltare, vel tibis canere, vel etiam disceptare fingebant: rem quidem tam dictu quam spectatu ridiculam, sed quæ in seſeu pondus habeat.

INDOCILITAS. CAP. VIII.

A Liter frænatum Asinum in hujusmodi significatum proponebant, quippe quod animal sit manus idoneum ad discendum. Unde Horatius,

*Serm. lib. I.
Sat. 1.*
*Infelix operam perdas, ut si quis asellum
In campum doceat parentem currere frænam.*

Unde etiam Mathematici eum qui ortu suo sextundecimum Leonis gradum fortitus sit, indocil futurum praesagientes, frænatum Asinum tunc oriri fingunt: irritam eo modo institutionem futura indicantes. Est Apud Platonem Legum III. juxta finem, proverbium, *Ab Afino excuti*, de iis qui gravis & magna vel difficultia professi, ab incepto turpiter desistunt. Sed enim miror, unde Grammatici quidam adductus sit, ut Platonis proverbium hoc ita sit interpretatus. ut de iis dictum voluerit, relictis voluptatibus & inquinamentis quibuslibet voluptificis & bellunis (hac enim eius verba sunt) ad meliorem mentem regrediuntur, cui quid aliud respondeam, quam ut ipsius Platonis verba subjiciam? *τινος γέ τέ τάνθ' ηνιν ἀν χρειν ἐλέχθη, δεῖν Θάνατος* εὐστήσειστοντες πάποντες λόγοι εκάστανται μετέλειν, καὶ μη ναζίπεις αὐτοῖς κεκτημένον τὸ σώματα ἔπειτες λόγοι Φερέμποντος ἐπειγούσιας, διό τοι οὐτε ποτε. Cuius vero rei gratia hec dixerimus, mibi ostendendum est, oratio, ipsi tamquam Equus hic atq[ue] inde coercenda, ne effrenum veluti os nascatur, ipsoq[ue] dicendi impetu provelta, non proverbium est, ab Afino quopiam excidat. Sed cum is & hic, & alibi sepe cadat ab Asino, in luto hominem habitare permittamus, neque tollere rursum fractum crure Planum procuremus. Id vero et magis indignè ferendum, quod testimonium sibi accerit ex Evangelica lectione, quam supra cinnimus, ubi Servator noster Asinæ pullum obequitat, neque intelligit longe aliud esse, inventari Alilo in urbem Hierosolymam, aliud ab Asino excutì, vel mente alienari. nam & jocus ex locutionis enunciata ambiguo resultat, cum δύο οὐς etiam δύο ως sonare videatur,

IRRISIO. CAP. IX.

Ut vero reliqua prosequamur: est irrisio indicium Asinus, genit. di- genit. di- cterium. propterea quod riēti labiisque late diducit, dentibusque deformiter denudatis irridere videatur. Quin & qui aliquem de ludunt, appressa ad aures manu asininas auriculas imitantur, unde Persianum illud in hujusmodi derisionem, *Auriculas Asini quis non habet?* Sane Diogenes cum ei quidam dicere, *Multi te derident: Et illos, inquit, fortassis Asini.* Altero subjiciente, *Sed illi non curant asinos, At nego ego illos,* inquit:



SOPH.